

Vakitlerden Aynı Vakit

– NERMİN... · 13 Kasım 2012

Aklıma ilk sen gelirdin gece olunca,Bir de yastık.Gözlerime seni koyardım başımı yastığa.

Kapanırdı sen gelince gözlerim.Yaşamak isterdim gözlerime girdiğin anı.Pür dikkat beklemekteyken gelişini, Farkına varmadan daha,Sabahın ilk ışıklarıyla çıkıyorsun gözlerimden.

Her gece; odaklanıp beklerken inatla gelişini,Başkaları yürüyerek geçiyorlar gözümün önünden.Sen onlar oluyorsun başkaları sen...Onlar çıkıyor odadan; kimse gelmiyor artık.

Sende gelmiyorsun.Hep bekletiyorsun.Alıştırdın kendine, Biliyorsun.

Alıştım sana olmuyor sensiz, Yemeğin tuzu gibi..Anasının peşinden koşan kuzu gibi, Alıştım sana.Koyunlar çitten geçiyor,Sayıldı her biri tastamam.Sen teksin sayamam.Bilirsin,Girmezssen gözlerime,Uyuyamam...

Zamanlardan aynı zaman, vakitlerden aynı vakit,Aynı ben, Sen...Yine aynı....Gelmiyorsun...

16-06-2011